

ЗВЕРНЕННЯ до власників землі

БРАТОВЕ УКРАЇНЦІ!

Споконвіку ми були господарями на своїй землі. З часів козацтва потом і кров'ю зрошували свої чорноземи, відстоюючи право мати власну Діло на Своїй землі. Тепер Ви продаєте своє майбутнє і майбутнє власних дітей, віддаючи землю предків чужинцям. Прагнучи миттєвої вигоди, Ви втрачите право зватися Господарем і Вільною Людиною і станете заручником чужих людей. Землю, политу кров'ю Ваших батьків і дідів, продавати гріх! Бо вона є Вічним Ресурсом Життя української нації на своїй, Богом даній землі! Хіба у всьому світі є такі гроші, якими можна виміряти безпечно пристойне життя Вашої родини і усіх Ваших нащадків повік Сонця? Таку гарантію дає лише власна земля!

Клімат планети стрімко теплішає, землі, придатної для обробітки, не стає на очах. За висновками демографів, вже 2023 року число людей на Землі сягне 8 мільярдів, а 2050-го перевищить 10 мільярдів. Сьогодні Європа починає стогнати під тиском міграційної навали численних південних народів. Україна почала її відчувати ще з часів розпаду радянської імперії. Незабаром через ріст площ пустель можуть розпочатися люті війни за воду і продовольство. Тож у Ваших нащадків мусить бути єдиний надійний захист від цих викликів часу - гарантоване власне місце під Сонцем!

МВФ торує дорогу до українських чорноземів своїм господарям - транснаціональним корпораціям. За його допомогою в Аргентині вони скупили 68 відсотків орних земель. Корпорації виснажили землю олійними культурами і довели жителів цієї країни до голоду. Такий сценарій можливий і в Україні, адже в діючому складі парламенту справжніх українців майже немає!

Ми завжди раді гостям. Та якщо гість починає вести себе, як загарбник, він повинен отримати по заслугах і знати своє місце. Пам'ятайте, хто Ви! Ви - нащадки землеробів і воїнів, а не запродавців. Пам'ять предків і майбутнє Ваших дітей у Ваших руках! Не цураймося себе, власного гордого імені - Українець - на власній, Творцем світу даній і непроданій нами землі!

Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини.

Почався конкурс на одержання фінансової підтримки

Минулого тижня розпочинається конкурс на отримання фінансової підтримки аграріями в рамках бюджетної програми «Надання кредитів фермерським господарствам».

Переможці конкурсу отримують фінансову підтримку на поворотній основі у розмірі, що не перевищує 500 тис. грн., із забезпеченням зобов'язання щодо повернення бюджетних коштів на термін до 5 років. Загальна сума коштів, що будуть розподілені, становить 65 млн грн.

До участі в конкурсі допускаються всі фермерські господарства, окрім тих, які мають заборгованість перед Укрдержфондом та його регіональними відділеннями, яких визнано банкрутами, щодо яких порушено справу про банкрутство, які перебувають у стадії ліквідації, а також у яких виявлено факти незаконного одержання або нецільового використання бюджетних коштів.

Умови конкурсу оголошено Українським державним фондом підтримки фермерських господарств.

Конкурс проводиться в два етапи:

1. Регіональні комісії Укрдержфонду з визначення переліку фермерських господарств, що претендують на одержання фінансової підтримки, здійснюють приймання заявок та документів від фермерських господарств щодо участі у конкурсному відборі та формують відповідні реєстри.

2. Конкурсною комісією Укрдержфонду з питань надання фінансової підтримки фермерським господарствам проводиться конкурсний відбір фермерських господарств, що отримали право на одержання фінансової підтримки згідно з визначеними критеріями та формами.

Подання заявок та документів від фермерських господарств щодо участі у конкурсному відборі триватиме з 18 липня до 16 серпня 2017 року включно. Заявки, що надійшли після закінчення строку їх подання, не розглядаються.

Перелік документів, які подаються для участі у конкурсі, визначено постановою Кабінету Міністрів України № 1102 від 25 серпня 2004 року (зі змінами).

Детальніше можна ознайомитися на сайті Українського державного фонду підтримки фермерських господарств за посиланням <http://udf.gov.ua/>

Прес-служба Мінагрополітики.

Законопроекти

Кабінет міністрів України ініціює розробку законопроекту про передачу землі поза населеними пунктами об'єднаним територіальним громадам. Про це повідомляє прес-служба відомства.

Мета законопроекту - дозволити передавати землі поза населеними пунктами в управління об'єднаних територіальних громад.

Володимир Гройсман анонсував законопроект під час форуму «Децентралізація - основа

Про передачу землі громадам

формування ефективної системи управління та місцевого розвитку» в Тернопільській області.

«Ми підготуємо дуже коротенький закон про те, щоб надати права управління, володіння землями поза межами населених пунктів об'єднаним територіальним громадам, і поставимо крапку. Буквально декілька статей - і крапка. Нам треба буде все зробити для того, щоб його провести», - заявив прем'єр-міністр.

Антирейдер

САМООБОРОНА

У своїх трактатах відомий китайський воєначальник Сунь-цзи вчить: «Тільки рух приносить перемогу!» Саме в цьому ключі і діє Фермерська Самооборона дніпровського краю. Минулими вихідними її бійці разом з Територіальною обороною Дні-

посилує співпрацю

пропетровської області провели у Царичанському районі заходи, спрямовані на поглиблення співпраці двох добровільних громадських формувань, що ставлять спокій і безпеку громадян України пріоритетними у своїй діяльності.

Читайте стор. 3

«ЗАПАДНЯ»...

для «ЗАПАДНОГО»

Повністю розчарувавшись у радгоспному господарюванні та надивившись, як збагачуються за рахунок простих людей його керівники, Владислав Чебанов, головний агроном тодішнього радгоспу імені Леніна, подався у фермери й започаткував власну справу. Жару у вогонь підсипало ще й те, що за кілька днів Володимирі Івановичу,

котрий сорок років віддав хліборобській справі, мали присвоїти звання заслуженого агронома України, але з незрозумілих причин його кандидатуру відхилили.

- Бог вам суддя! - махнув рукою Владислав Іванович, - і пішов на свій хліб, розвернувши життя у немолоді вже роки на сто вісімдесят градусів.

Як назвати селянське фермерське господарство? У просторіччі цей куточок села, де мешкали люди, що довірили йому земельні паї в обробіток, називався Западня. Не довго думав й змінив «я» на «е». Так на карті Дніпровського району з'явився ФГ «Западне». Досвідчений хлібороб навіть гадки не мав, яку «западню»-пастку приготує йому життя десятиліття потому.

Читайте стор. 4

у фокусі дня

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА ЧИ ПРИХОВАННИЙ ГЕНОЦИД?

Про неї говорять вже декілька років поспіль, є різні варіанти пенсійної реформи. Від ухвалені Верховною Радою в першому читанні в людей зашпори заходять... Українців, особливо передпенсійного віку, б'є лихоманка: встигну чи ні «втекти» на пенсію, яку суму отримуватимемо, чи зможемо на неї прожити? Частина середнього віку громадян впадають в депресію: я ж стільки років ішачив, але вимушено нелегально, страхового стажу катма, то що матиму на старість?

Жнива в Україні перейшли екватор. Щодня аграрії намолочують до мільйона тонн зерна - засіки повняться. Як вміло розпорядитися зібраним врожаєм? **Читайте стор. 2**

Продовження - стор. 5

Нині у розпалі жнива. Щоб зібране зерно, в тому числі й насіннєве, витримало свою якість до весни, дуже важливо правильно його зберігати. Фермери мають оптимальні умови для складування отриманого врожаю. Як це краще зробити і яка інфраструктура для цього розповідає Юрій Чурсінов, завідувач кафедри технології зберігання та переробки сільськогосподарської продукції Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету (ДДАЕУ), доктор технічних наук, професор, академік Академії інженерних наук України

Професор Юрій Чурсінов:

«Багато фермерів не знають, що робити із зерном»

Напрямок

- Юрію Олексійовичу, розкажіть, які маємо зерносховища і чим вони обладнані?

- Давайте почнемо із підприємств, які обслуговують елеваторну галузь машинним і допоміжним обладнанням. В Україні цей сегмент машинобудування представлений на достатньо хорошому рівні. Насамперед це три механічні заводи на Полтавщині: Карлівський, Лубенський і Хорольський. Дуже цікаво і грамотно побудована робота на цих підприємствах. Карлівський завод спеціалізується на силосах для зберігання зерна, очисному (насамперед, барабанних очисних високопродуктивних сепараторів) та вентиляторному обладнанні, норійних транспортних системах. Лубенський виробляє силосні комплекси. Причому ці споруди з дуже цікавою схемою збирання, з навикою. Використовується прогресивний метод будівництва цих металевих силосів.

- Прогресивність в чому полягає?

- Збирання і побудова таких силосних споруд є інноваційними як у нас, так і за кордоном. Раніше робили бетоновані конструкції методом опалубки. А тепер знизу доверху збирають цей силос, використовуючи різні металеві профілі методом навивки, нові спеціальні машини, прокатні пристрої. Далі. Хорольський механічний завод забезпечує повну комплектист обладнання з очистки і переробки зерна. Це повнотранзитові сепаратори, падді-машини для розподілу насіння за питомою вагою, за щільністю. Обладнання для лушення та шліфування зернових матеріалів. Це транспортні системи різних варіацій - стрічкові, скребкові, шнекові. Комплекси машин і обладнання для виробництва круп і борошна. Цілий комплект постачають комплексно: встановили і виробляйте крупы або борошно.

- Тобто, там де зерно зберігається, його можна і перемолоти на борошно?

- Так. Це зручно для фермерів, насамперед. Багато хто збирає за себе зерно, має одну силосну споруду або зерносховище складського типу, купує такий комплекс, і отримує борошно. А деякі ще й міні-пекарню роблять. Вже готовий хліб мають і в своєму селі чи районі реалізують.

- Міні-пекарні входять у комплекс?

- Ні. Їх інші підприємства виробляють. Що стосується елеваторів. Одеський завод виготовляє обладнання в основному для переробки зерна. Черкаський - з розробки комплексів для виробництва екструдованих кормів, паливних брикетів і преси для виробництва рослинної олії насіння соняшнику та сої. Харків також розробляє різне переробне обладнання для галузі збирання і переробки зерна. Отже, якби нам зараз сказали, що іноземні підприємства не поставлятимуть нам обладнання і металеві силоси для зберігання зерна, ми б справилися своїми силами. Вітчизняні заводи спроможні і силосні споруди виробляти, і повністю інженерно-технологічну інфраструктуру забезпечувати. Сьогодні ця наша галузь доволі розвинена і конкурентоздатна. Але це сталося не одразу, був занепад і певні складнощі. Знадобилося переобладнання і модернізація підприємств, що поступово зробили за допомогою іноземних і вітчизняних інвестицій.

- Невеличкі підприємства, фермери можуть купити це обладнання? За ціною їм це доступне?

- Сьогодні наші заводи стараються виробляти всю основну гамму обладнання для збирання і переробки зерна. Також і по допоміжним процесам, щоби мати повну інженерну інфраструктуру. І це дуже важливо. Фермери спроможні працювати з цими вітчизняними заводами і купувати їх обладнання. За вартіс-

тю воно доступне, є хороші відгуки стосовно якості його роботи. Якщо говорити про провідні іноземні виробництва, звісно, вони мають повний комплект всілякого високоякісного елеваторного обладнання. Воно значно дорожче. І там тільки великі потужні підприємства можуть вирішувати питання придбання, за лізингом чи на інших умовах.

- В якому стані перебувають у нас елеватори, інші зерносховища?

- Якщо зерно зберігають у немеханізованих сховищах, використовують мобільні засоби механізації. Наприклад, мобільні машини, сушарки можуть бути і в іншого фермера чи фермерського господарства. Фермери кооперуються і разом користуються цими мобільними засобами механізації. Більш солідні середні господарства можуть собі дозволити механізовані сховища складського типу. Але засоби механізації тут стаціонарні: із завантаження - вивантаження, з вентилявання та сушки зерна. Тоді не обов'язково використовувати сушарку - включають активне вентилявання і продувають зерно повітрям, знімають вологість і водночас забезпечують необхідний за регламентом режим зберігання. Елеватори - це великі обсяги збирання і повністю автоматизовані сховища, в яких забезпечений повний цикл збирання зерна: формування партій, калібрування і відбір партій для реалізації по класах, якісна очистка зерна. Є всі машини, які забезпечують відділення легких домішок в зерні. Крім того, в ході збирання зерно переміщується в цих елеваторах паралельно через машини очисні, через сушильні системи. Якщо вологість змінилася, включається і система вентилявання. Влітню спеку з'являється небезпека шкідників, тоді включають фумігацію зерна - тобто обробку отрутами і очистку від шкідників.

- Елеваторами здебільшого користуються великі підприємства?

- Будь-який фермер, навіть якщо має всього десять тонн зерна, може зберігати його в елеваторі. Але це не означає, що йому повернуть його ж зерно з його землі - наприклад, третього класу. Йому повернуть той же клас, але не його зерно, яке обертається в загальному колі. Фермеру повернуть третій клас, воно буде десь в окремому силосі, але це буде збирне зерно відповідного стандарту, але з різних земель. Якщо фермер хоче отримати саме своє зерно, він може його зберігати у себе.

- А чи зможе він тоді підтримувати належну якість?

- Зараз роблять металеві механізовані сховища - ангари. Дуже гарна і перспективна модель збирання. Фермери нею активно користуються, купують і встановлюють такі ангари, бо не хочуть комуся здавати зерно. Фермер каже: моє зерно краще, маю хорошу землю. Навіть може зробити ангар немеханізованим, оскільки є мобільні засоби механізації, і зберігати зерно навіть із зниженням вологості і з продувкою. Він бере пневмотранспортну систему з соплами, вводить в бург зерна і продуває відповідну ділянку. Це дає зерну дихання і освіження, щоб не було затхлості. Ангари для фермерів доступні за ціною і зручні. Фермер може не закуповувати туди стандартне обладнання, а користуватися мобільними засобами не тільки сам, а й у кооперації з іншими.

- А Ви де радите фермерам зберігати зерно - в елеваторах чи таких ангарах?

- Якщо велике господарство, краще, звичайно, елеватор. Але двичлесь як там ціни. Фермер може порухати і вирішити, виходячи з розмірів і землі свого господарства, що йому краще. Деякі закуповують декілька металевих силосів з мобільною сушаркою, достатньою системою очистки.

- Якість зерна є де перевірити, чи мають елеватори лабораторії з належним обладнанням?

- При кожному елеваторі обов'язково існує лабораторія оцінки якості зерна. Забезпечується прийом на елеватор зерна автоматизованими пристроями - пробовідбірниками. Лабораторії мають повний набір обладнання для оцінки вологості, засміченості, наявності білка, клейковини. Прилади для відмивання клейковини, вимірювач деформації клейковини - все це є. А ось на фермерських господарствах вже ризикують: хтось на свій погляд дивиться, хтось віддає зерно в лабораторію або має універсального інженера-лаборанта, який робить експрес-аналіз з важливих показників - на засміченість і вологість. Обладнання для лабораторій забезпечують Одеське і Дніпровське підприємства «Агроприлад». І експрес, і стаціонарне обладнання для оцінки якості зерна і зернопродуктів.

- Юрію Олексійовичу, виходить, що начебто все гаразд у сфері збирання зерна. А проблеми є?

- Так, проблеми все ж таки існують. Є потреба у більшій кількості сховищ високого рівня. Слід відійти від немеханізованого збирання. Якщо фермер матиме механізоване сховище - чи силосне, чи ангарне - зможе забезпечити збирання зерна високої якості на продаж, і для помелу, і на виробництво якісних круп. У багатьох господарств цього не дотримуються. Чому? Через відсутність культури виробництва і необізнаність щодо технології збирання. Маємо багато фермерських і середніх господарств, які мають гроші, але не знають, що робити з зерном. Їх власники десь заробили кошти, набрали зерна, засипали його і кажуть: все, весною продамо. Продамо, умовно, не 7 тисяч тонн соняшникового насіння, а по 12 тисяч тонн. І чекають до весни. А насіння лежить. І в середині в ньому з'являється волога - при семи відсотках стандарту. Вони думають, що збільшення вологості не страшне. А насіння псується, прогірає. І в квітні такі хазяї здають насіння - кислотне число збільшене, перекісне число збільшене. Таке насіння або не приймають, або беруть за низькими цінами. А треба ж було провітрювати. Перегортати. Освіжати, досушувати. Та вони не купили ані сушарки, ані буднь-яких інших пристроїв. Заклали на збирання - і все. Хочуть більше зекономити і мати більше прибутку.

- А як же вони отримають більше прибутку, якщо насіння зіпсоване? Чи вони його таки збувають?

- Збувають. У них куплять, але за меншою ціною, зробиють продукцію. Наприклад, зіллють олію з більш якісного. Макуху використовують для подальшої екстракції і отримання додаткової олії. Або на корм скотині реалізують. Якоюсь продадуть. В таких підприємств немає достатньої технологічної культури, щоб домогтися якісного збереження зерна в потрібному стані. Я бачив в одному немеханізованому сховищі таке: лежить пшеничне зерно, а зверху зелена шуба проросла. Чому? По-перше - конденсат з даху. По-друге - зерно не рухали взагалі. Коли всередині волога, працює мікрофлора, зерно упріає. Зверху ця шуба, а всередині порожнини створюються - це з'їдене зерно. Багато хто засипле і чекає, коли куплять за хорошою ціною. А час потребує, щоб зерно перелопачувалося, очищалося, з нього видалялися шкідники. І головне - щоб волога не перевищувала допустимої норми. От якби ці дрібні та середні виробники навчилися зберігати зерно, як в елеваторі, тоді б проблем не було. Був би якісний контроль, технологічна культура виробництва, і в нормальному стані зерно. Але якісне збирання потребує вкладення коштів. Не всі хочуть це

робити. Що таке в немеханізованому сховищі сто тонн зерна перелопатити! В радянські часи всі йшли з дерев'яними лопатами і перегортали, тому що це треба було.

- Так вони ж на ринок випускають неякісну продукцію!

- І вчитися не хочуть. Ми їх запрошуємо: вкладіть кошти, ми вам підготуємо лаборанта, який розкаже, що треба робити. Ми підготували фахівців деяким господарствам, і вони задоволені. А інші «господарники» шкодують копійку, а потім втрачають сотні тисяч. Рік, другий, третій - і матимуть недовиконання прибутку, тоді зрозуміють. Не хочуть звертатися до науки і вкладати в неї кошти.

- Як, на Вашу думку, можна змінити таке ставлення?

- Думаю, слід зобов'язати фермерське господарство у своєму виробництві використовувати науку і відряхувати певну суму на інноваційні технології. Тоді залучаються вчені, наука. А у нас це відсутнє.

- В якому напрямку як науковець Ви б радили просуватися аграрникам? Які розробки нині актуальні?

- В основному це удосконалення машин і обладнання з очистки зерна. Зменшення його травмування і відходів. Наразі те обладнання, що випускається - ті ж ситові класифікатори - травмує зерно. Зокрема, при закладці зерна у високі силосні споруди йде травмування. Там необхідні пом'якшувальні зонти. Ми такий винахід зробили. Особливо це стосується кукурудзи - вона дуже важка. Необхідні транспортні системи з переміщення зерна з меншим травмуванням. Інакше травмоване зерно доводиться відбирати і пускати в інший гатунок, робити додаткову очистку. Це проблеми, пов'язані з удосконаленням робочих органів машин для очистки, транспортування і переробки зерна.

Що найпередовіше у світовій науці у цьому напрямку?

Бачили гречку непролущену або крупку, яка йде як каша за іншою ціною і за іншим сортом? Щоб її розлушити, потрібні машини. Машини можуть так попрацювати, що всі десять тонн зернин розплющатся, і жодного ядрця не матимуть. А можна так зробити, що буде частина ядер, а частина непролущеного зерна. Для цього мають бути машини з фракціонування за розміром і щоб гарантовано стиснули гречку, розлушили оболонку і виділили ціле ядро. Такий комплекс машин недостатньо розвинутий - з переробки зерна якісної гречки з мінімальними втратами, мінімальними видатками. Для цього потрібен шлейф машин, які б забезпечували сепарацію розділення. Їх нема. Доводиться різні прийоми використовувати, щоб забезпечити якісну очистку гречки, щоб мати ядро. В Америці, Західній Європі виробляють машини сенсорного розділення, в яких використовуються сенсорні фотоелементи, сопла з подачею повітря під тиском. Це забезпечує високоточна апаратура, яка у нас тільки починає розвиватися. Такої інноваційної техніки в Україні наразі нема, закордонна дуже дорога. Нам до цього ще далеко, наразі треба вдосконалити те, що є.

- А на Вашій кафедрі якими розробками займаєтесь?

- З Карлівським заводом впроваджуємо високопродуктивний барабанний сепаратор. Ми отримали на нього патент. Такий сепаратор при оптимальних діаметричних розмірах забезпечує більшу продуктивність. Маємо свій експериментальний барабан-віддільвач, на якому проводимо дослідження, випробування, щоб вийти на промисловий варіант.

Наталія БІЛОВИЦЬКА.

Вишкіл за Лелією

У суботу вранці кілька десятків бійців ТОДО з Дніпра та Кам'янського прибули до Царичанського району і розташувалися в лісі на високому правому березі Орелі поблизу Залелії і Помазанівки. Поруч з цими селами знаходиться знаменита Українська укріплена лінія, або Лелія, збудована українськими козаками у XVIII сторіччі для захисту від набігів кримських татар. Окремі залишки цієї велетенської за обсягами виконаних земляних робіт інженерної споруди збереглися по цей час, зокрема перед Залелією з боку Дубового їх видно справа.

Ще одне визначне історичне місце знаходиться нижче за течією Орелі, в районі Брідка. Тут на Подолі в Царичанці навесні 1709 року передовий загін запорозьких козаків Костя Гордієнка-Головка числом 800 шабел, що йшов до Будищ на Полтавщину для з'єднання з гетьманськими військами Івана Мазепи, стрімкою навалюю атакою розбив тритисячний полк російських драгунів. За переказами старожилів, Оріль тоді була червоною від крові зайд, які кинулися врозтіч, чимало москалів було взято в полон. Тепер одна з вулиць селища носить ім'я легендарного кошового отамана.

Ось в таких овіяних козацькою славою приорільських місцях і пройшов вишкіл сучасних оборонців України. Попри те, що суботній день був аж понад міру спекотним, бійці у формі, з автоматами і саперними лопатками організовано виставили охорону, обладнали намети і взялися до навчань. Спочатку влаштували місяця для кругової оборони табору. Невдовзі після цього командир Юрій подав наказ «бойова тривога!», і всі миттєво приготувалися відбивати наступ удаваного противника. Тривалими були і навчання стрільби з незручного становища, які провів інструктор «Дік». Він щойно повернувся із зони проведення АТО, де служив командиром взводу. Особливо проникливими були його слова про роль командира в умовах сучасної війни: - Коли ми організувалися в добробати, нашим основним завданням було не допустити ворога до власної хати. Але щоб успішно воювати завжди, командир мусить знати, чим схвилювана душа кожного солдата, знати дні народження його батьків, дружини тощо. Він має відати, що на серці в підлеглих, від його вміння розмовляти з людьми залежить доля підрозділу. Жодному бійцю не можна тримати злобу на когось зі своїх однополчан; в невідходящий момент це дуже небезпечно. Командир повинен бути готовим підставити спину кожному бійцю, тоді він заслужить повагу. Стосунки в підрозділі мають бути відкритими і довірливими, братськими за своєю суттю. Територіальна оборона готує не простих солдатів, а майбутніх командирів на випадок війни, тому кожен із вас мусить завчасно дбати про належний рівень підготовки.

Зустріч побратимів

Далі офіцер почав розповідь про тривожні будні власного перебування в зоні АТО в районі селища Кримське. Дещо згодом до табору прибув автомобіль із продуктовою допомогою місцевих фермерів. Привезли її два ще молоді та міцні чоловіки, які прислухалися до розмови: - Наші позиції в полі, руїни

селища значні і визначаються за кольором – білі, червоні. Відстань між нами і ворогом від трьохсот до тисячі метрів, наші хлопці стоять добре, ніхто не збирається відходити.

- А Ви часом не про Кримське оповідаєте?

На цих словах навіть бувалий в бувальцях командир взводу здивувався – звідкіля незнайомці знають такі подробиці війни? Як з'ясувалося, їм обом раніше довелося воювати і на позиціях під Кримським.

- Жив я в Іспанії, займався

син Януковича, «підім'яв» Одесу, і я все втратив. Був у батальйоні «Дніпро-1», теж тричі поранений, ще необхідна операція на нозі. А у Криму, як і скрізь, люди теж в березні 2014-го стояли в чергах біля військоматів, щоб отримати зброю і стати на захист України від російських окупантів. Та ніхто на тих патріотів не звернув ніякісної уваги. Тепер до Криму прителіпалися і косооки, і кримінальні пики, вся алкашня бігає з автоматами... Тож кримчани чекають, коли до них повернеться Україна, спілку-

алкаші з Рашки і творили те, що вони витворяють на окупованих територіях Донбасу. Я, до речі, не найстарший в підрозділі, а наймолодшим прийшов до нас 17-річний Олександр, він тепер служить в зоні проведення АТО.

- Коли в 2014-му сталася війна, у Дніпрі почалися навчання при обласній держадміністрації, - з почуттям впевненості у своїх діях сказала Тетяна. - Далі організували Територіальну оборону. Вдома ніхто не суперечив моєму рішенню вступити до її лав. Бо розуміють, що мовчки

сенка і Анатолія Кривулі, кілька її одиниць згоріло дощенту. І усі розслідування цих резонансних злочинів досі по жодному з них не дали ніякісного результату! Випадково? Таким районом, як Царичанський, правоохоронці мусять приділяти особливу увагу. Радує те, що віднедавна вони із закритого режиму роботи почали переходити на відкритий. Національна поліція вже зацікавлена в допомозі наших сил.

- А що дає спільне патрулювання з Територіальною обороною?

САМООБОРОНА

ПОСИЛЮЄ СПІВПРАЦЮ

ландшафтним дизайном садіб і був небідною людиною, - розповів смаглявіший гість. - Звідтіля і псевдо - «Іспанець». Та коли почалася війна, все згорнув - і сюди. У квітні 2014-го поступив до батальйону Організації українських націоналістів, став керівником навчального центру. Війна принесла найгірше - загибель друзів... Пізніше відбулося знайомство з майбутньою дружиною. Якось провідував у госпіталі друга і побачив там дівчину-волонтера, яка допомагала пораненим. Згодом їй довелося і мене виходжувати, коли «впіймав» три кулі... У Пісках здружилися з «Арою», стали побратимами, - відрекомендував він товариша, що накульгував на поранену ногу. - Відтоді не розлучаємося. Зараз ми у сусідніх Канавах, допомагаємо охороняти агрофірму «Орільська» фермерам Анатолію Кривулі і Анатолію Тарасенку, весною бандити двічі палили їхній автопарк. Ми тут четвертий місяць, за власні кошти придбали зброю, маємо дозвіл на неї як члени Фермерської Самооборони. А торік були в Попасному, захищали «Дар» від рейдерського захоплення. Допомогли і в Запорізькій області, а ще фермеру зі Спаського Новомосковського району в листопаді минулого року, коли в нього викрали доньку-першокласницю і вимагали гроші. Злочинців спіймали. Дуже добре, що ви вчитеся військової науки. Руки мають так звикнути до зброї, щоб в разі необхідності відбиття агресії могли діяти автоматично. Та і якщо влада не може захистити народ, то люди мають право захищати себе самі. Поки що в Україні після Майдану я не побачив глобальних змін. Але знаю, що треба робити, щоб і в нас було так, як в Європі.

- А я теж був успішним бізнесменом - у Криму, - з гіркою усмішкою доповнив побратима «Ара». - До цього пройшов першу і другу Чечні, був миротворцем у Сьєрра-Леоне. Думав, є сім'я, двох доньок, працюватиму собі спокійно, ставитиму дітей на ноги. Та в 2013-му бізнес «віджали» - Саша «Стоматолог», старший

юся з ними. Війна кардинально змінила мою свідомість - я з дитинства говорив російською. Та коли побачив, що таке «руський мір», принципово перейшов на українську. Тепер головне - щоб у серці кожного українця був дух козацький і любов до України! Бо кожен з нас воює заради своїх дітей і онуків, щоб не було нечисті на нашій святій землі!

Любов до Батьківщини кличе до її оборони

Розповіді побратимів справили неабияке враження на присутніх. Справжні подвиги українських добровольців, які зловісного 2014-го затулили ненаситну пельку підлого російського звіра власними гарячими серцями, ще не надто відомі широкому загалу, а оцінені далеко не належним чином. Захотілося дізнатися, що спонукає людей і сьогодні виділяти власні кошти на військове спорядження, а вихідні дні замість відпочинку проводити на полігонах, в степах під всіма вітрами і дощами?

- Колись я служив у армії, та вже другий рік займаюся обороною, - розповів статечний 44-річний самозайнятий Андрій. - Треба вчитися захищати себе, власну родину і свою Батьківщину. Для сучасного бою потрібно дуже багато знань, а невідготовлена людина навіть з автоматом - це лише жива мішень для ворога. Думаю, війна з Росією буде великою, тож готуюся завчасно. Дружина з розумінням ставиться до моїх занять.

- Ми вчимося кожної суботи, інколи і в неділю, полігон для Територіальної оборони виділений в Партизанському, під нього переобладнана давня ракетна база, - сказав 65-річний, по-молодечому підтягнутий Леонід. - Маю звання капітана, намагаюся не пропускати занять. Особливо запам'яталися виїзди на стрільби до Черкаського, тижневі збори в Хащовому Новомосковському районі. А займаюся військовою справою у тому, що маю троє дітей, четверо онуків і не хочу, щоб тут хазяйнували

сидіти і чекати, доки окупанти прийдуть по твої душу, тіло, дім і землю, вільній людині не гоже.

Маневрові групи діють

Ось такі абсолютно логічні роздуми міських жителів про непрості виклики сьогодняшнього дня і власну активну громадянську позицію. Не дивлячись на втому від денних занять, бійці з ентузіазмом сприйняли поставлене завдання з вечірнього патрулювання території Царичанського району.

- Ми готові будь-коли допомогати фермерам, - сказав молодий, добре екіпований Дмитро. - В селі завжди більше порядку і спокою, ніж у місті, тому сьогоднішній «беспредел» сприймаю як відверту наругу над людьми, які всіх нас годують.

Надвечір об'єднані групи ТОДО і Фермерської Самооборони Дніпропетровської області приступили до патрулювання. Про цей етап навчань розповідає її керівник Василь Строгий:

- Царичанський район є криміногенно небезпечним, в ньому сходяться межі трьох областей - Дніпропетровської, Полтавської і Харківської, тому вибір цього краю для навчань зрозумілий. А ще центрами сіл і селища проходить республіканська траса Дніпро - Царичанка - Кобеляки - Решетилівка, це створює додаткові виклики. До того ж автодороги з району розходяться в сторону Петриківки, Кобеляк, Кам'янського, Магдалинівки, Нехворощі, Орлика, і немає жодного патрульного поста. Дивіться, в Царичанському районі практично лише на території однієї Ляшківської об'єднаної територіальної громади за останні два з лишком роки сталися чотири тяжких злочини - збройний напад із застосуванням гранатометів та автоматичної зброї на інкасаторську машину наприкінці 2014-го, є людські жертви; квітневе збройне пограбування фермера Василя Ковалю, який отримав важке поранення; два весняних підпали сільськогосподарської техніки фермерів Анатолія Тара-

- Тут є психологічний аспект - фермери звикли діяти самостійно, робити щось своє, а тепер їм доводиться працювати з підрозділом, який має добрі колективні традиції поведінки, чітко виконує військові команди. Відтепер фермерам доводиться дещо змінювати власне мислення. Це комунікація людей з різним рівнем сприйняття буття, тому практика спільної діяльності дає позитивний ефект для обох сторін. Спільні патрулювання в ніч з суботи на неділю 23 липня, до речі, ніяких порушень в Царичанському районі не виявили.

- Місцеве населення підтримує дії Фермерської Самооборони Дніпропетровщини?

- Так, люди тягнуться до нас, бачать, що ми спокійно і впевнено робимо свою справу. З пропозиціями про співпрацю вже звернулися голови кількох сільських рад. А очеретуватівський і спаський сільські голови й самі стали до лав Самооборони і власним прикладом показують односельцям, як треба діяти в сьогодняшніх ситуаціях, які починають «крутіші» за 90-ті роки. Співпраця з місцевими громадами для нас є надзвичайно важливою. Наші маневрові групи вивчають місця можливих глобальних ситуацій, їздять до господарств, які входять до Асоціації фермерів і приватних землевласників Дніпропетровщини, підтримують громадський порядок у селах. Ефект присутності людей у формі і зі зброєю діє на підсвідомість людини, змушує її дотримуватися встановлених правил поведінки. До нас приходять чимало молоді, навіть 18-ти і 20-річних, вони вчаться, отримують посвідчення Фермерської Самооборони і стають до лав охоронців громадянських прав людей. Так разом ми і викоринюємо увесь той чортополох, що намагається прорости на місцях недоглянутої українській ниві.

- Хай щастить Вам і всій Фермерській Самообороні у цій шляхетній і потрібній людям справі!

Підготував
Остан ВЕРНИГОРА.

В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля

Тарас Шевченко

Владислав Чебанов з сином Олександром.

Ось вона, мить, заради якої варто боротися та жити!

«ЗАПАДНЯ...» для «ЗАПАДНОГО»

Продовження. Початок - стор. 1

Ми взяли в оренду сто п'ятдесят гектарів земель сільгосппризначення для ведення фермерського господарства, уклавши договори з тридцятьма п'ятьма пайовиками, - розповідає син Владислава Чебанова - Олександр, котрий разом із батьком фермерує на любимівських землях. Зміни в законодавстві змусили в обов'язковому порядку реєструвати договори оренди, і ось тут почалися проблеми.

мовлятися з тією п'ятіркою пекребіжчиків на кшталт «гроші або судові війни». Певна річ, що гроші давно витрачені, і віддавати нічим. І вони напередб'ї стверджують, що підписи під уже зареєстрованими договорами не їхні. Більше того, пишуть колективну скаргу в прокуратуру Дніпровського району про те, що ті підписи підроблені і їм не належать.

Механізатори Володимир Малий, Валерій Кунгурцев з Олександром Чебановим.

Аліна Боброва своїх орендарів не зрадила.

А старший Чебанов, заслужений агроном, що так і не отримав офіційне звання через примху якогогось партійного бонзи, після тих подій зліг із серцем. Батько дуже переживав, - розповідає Олександр, - три дні не вставав з постелі. Навіть на збори з пайовиками, які ми скликали з огляду на надзвичайні події, не пішов. Уперше! Просто фізично не зміг. І збори проводив я.

Протидія

чекає тоді, коли не віддасть землю, не поступиться паями і, взагалі, буде занадто впертим. - Сьогодні я віддам п'ять паїв, завтра - ще п'ять, потім - десять, - розмірковує Олександр, - а завтра разом з батьком, родиною будемо рабами на рідній землі. Такої наруги не потерплю! Хто ж цей хтось, що ставить підступні пастки - «западні» - для невеличког фермерського господарства.

Лариса НЕСІНА. Фото автора.

СЕЛЯНИ, які після розпаду колгоспів трудяться вдома, мають «перспективу» жити на своїх хлібах аж до 65 років. Вони навчилися виживати з власних садиб, тяжко працюючи, про їхню старість на той час держава геть забула. Роботу отримали тільки ті, хто зміг стати фермером. Ім теж доводиться зараз боротися за існування в нелегких умовах сьогодення. Нові робочі місця на селі не створювалися. Окрім біржі на короткий період, нічого не пропонувалося людям державою.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА ЧИ ПРИХОВАННИЙ ГЕНОЦИД?

середня пенсія знаходиться на рівні \$195. Всього в 146-мільйонній країні 42,7 мільйона пенсіонерів. За даними Міністерства праці РФ, дефіцит ПФ в 2017-му має скласти \$24,4 млрд. У самому уряді вважали, що бюджет фонду збалансований, проте погоджуються, що підвищувати пенсійний вік не обов'язково. А в російському Мініфіні пропонують переглянути вік виходу на пенсію вже в 2017-му.

того ж розмір пенсійних виплат підлягає зміні відповідно до динаміки споживчих цін у країні. Коли ж нам говорять про дефіцит Пенсійного фонду України, то хочеться сказати, ні, заволати: та подивіться і візьміть за основу пенсійну систему такої розвиненої країни, як Швейцарія! Але ж зрозуміло, що нашим державним мужам це не до шмиги, бо тоді ж неможливо буде отримувати пенсії у 50 - 100 тисяч гривень, як дотепер! А верхня межа пенсії в Україні аж в десять разів перевищує мінімальну - і то лише з 2011 року! А ще дивуємось, що у нас дефіцит ПФ.

Ситуація на Закарпатті. Щороку кількість українських пенсіонерів, які отримують пенсію в Угорщині, збільшується. Пов'язано це зі спробою процедури отримання угорського громадянства, якою скористалося чимало мешканців Закарпаття. Якщо в 2010 році їх було зареєстровано 981, то за минулий рік вже 2 283 людини, інформують офіційні відомства Угорщини. Наразі 9 288 українців отримують пенсію в Угорщині ще за радянським договором 1963 року між країнами.

в парламенті, або проведіть референдум, змінив Конституцію України, а тоді в законний спосіб ухвалюйте закони. Громадянам України вже остогидло дивитися, як законотворці «через коліно» ламають Конституцію, численними спробами (з кнопкодавством!) проштовхують в Верховній Раді потрібні олігархам закони. Оце так ми «залижи по-новому»? Краще б не обіцяли!

Пенсіонери бувають союзного, республіканського, місцевого значення і ті, які значення не мають Радянський афоризм

Що таке заповіт?

Заповіт – це особисте розпорядження особи (заповідача) щодо майна, яке їй належить, майнових прав та обов'язків на випадок своєї смерті.

Хто має право скласти заповіт і яким чином це здійснюється?

Право на заповіт має фізична особа з повною цивільною дієздатністю. Право на заповіт здійснюється особисто, а отже вчинення заповіту через представника не допускається.

Спадкоємці, хто може ними бути за заповітом?

Спадкоємцями можуть бути одна або кілька фізичних осіб, незалежно від наявності у завповідача з цими особами сімейних, родинних відносин. Спадкоємцями можуть бути інші учасники цивільних відносин.

Потрібно зазначити, що завповідач може без зазначення причин позбавити права на спадкування будь-яку особу з числа спадкоємців за законом. У цьому разі ця особа не може одержати право на спадкування.

Водночас завповідач не може позбавити права на спадкування осіб, які мають право на обов'язкову частку у спадщині.

Що можна передати у спадщину за заповітом?

Завповідач має право охопити заповітом права та обов'язки, які йому належать на момент складення заповіту, а також ті права та обов'язки, які можуть йому належати у майбутньому.

Важливим є те, що завповідач має право скласти заповіт щодо усієї спадщини або її частини. Якщо завповідач розподілив між спадкоємцями у заповіті лише свої права, до спадкоємців, яких він призначив, переходить та частина його обов'язків, що є пропорційною до одержаних ними прав.

Яка доля майна, яка не охоплена заповітом?

Частина спадщини, що не охоплена заповітом, спадкується спадкоємцями за законом на загальних підставах. До числа цих спадкоємців входять також спадкоємці за законом, яким інша частина спадщини була передана за заповітом.

Процедура складення заповіту

Заповіт складається у письмовій формі, із зазначенням місця та часу його складення. Заповіт має бути особисто підписаний завповідачем.

Заповіт має бути посвідчений нотаріусом або в окремих випадках іншими посадовими, службовими особами. Зокрема це відбувається у наступних випадках:

■ якщо у населеному пункті немає нотаріуса, заповіт, крім секретного, може бути посвідчений уповноваженою на це посадовою особою відповідного органу місцевого самоврядування;

■ заповіт особи, яка перебуває на лікуванні у лікарні, госпіталі, іншому стаціонарному закладі охорони здоров'я, а також особи, яка проживає в будинку для осіб похилого віку та інвалідів, може бути посвідчений головним лікарем, його заступником з медичної части-

ни або черговим лікарем цієї лікарні, госпіталю, іншого стаціонарного закладу охорони здоров'я, а також начальником госпіталю, директором або головним лікарем будинку для осіб похилого віку та інвалідів;

■ заповіт особи, яка перебуває під час плавання на морському, річковому судні, що ходить під прапором України, може бути посвідчений капітаном цього судна;

■ заповіт особи, яка перебуває у пошуковій або іншій експедиції, може бути посвідчений начальником цієї експедиції;

■ заповіт військовослужбовця, а в пунктах дислокації військових частин, з'єднань, установ, військово-навчальних закладів, де немає нотаріуса чи органу, що вчиняє нотаріальні дії, також заповіт працівника, члена його сім'ї і члена сім'ї військовослужбовця може бути посвідчений командиром (начальником) цих частини, з'єднання, установи або закладу;

■ заповіт особи, яка тримається в установі виконання покарань, може бути посвідчений начальником такої установи;

■ заповіт особи, яка тримається у слідчому ізоляторі, може бути посвідчений начальником слідчого ізолятора.

Потрібно зазначити, що всі заповіти підлягають державній реєстрації у Спадковому реєстрі. Важливо знати що у деяких випадках заповіт посвідчується у присутності не менше двох свідків, зокрема, коли особа має певні фізичні вади і не може самостійно підписати заповіт, а також у випадках, коли заповіт посвідчується не нотаріусом, а іншими посадовими, службовими особами.

Заповіт із заповідальним відказом

Це заповіт, який передбачає, що завповідач зобов'язує спадкоємця придбати і передати відказоодержувачу (вказаний іншій особі) будь-яке майно, виплатити йому певні суми грошових коштів, надати право довічного користування будинком або його частиною тощо.

Чи можна заповітом покласти на спадкоємців обов'язки немайнового характеру?

Завповідач може зобов'язати спадкоємця до вчинення певних дій немайнового характеру, зокрема щодо розпорядження особистими паперами, визначення місця і форми здійснення ритуалу поховання. Крім того,

завповідач може зобов'язати спадкоємця до вчинення певних дій, спрямованих на досягнення суспільно корисної мети.

Заповіт з умовою

Завповідач може обумовити виникнення права на спадкування у особи, яка призначена у заповіті, наявністю певної умови, як пов'язаної, так і не пов'язаної з її поведінкою (наявність інших спадкоємців, проживання у певному місці, народження дитини, здобуття освіти тощо). Умова, визначена у заповіті, має існувати на час відкриття спадщини.

Потрібно зазначити, що умова, визначена у заповіті, є нікчемною, якщо вона суперечить закону або моральним засадам суспільства. Важливо також сказати, що особа, призначена у заповіті, не має права вимагати визнання умови недійсною на тій підставі, що вона не знала про неї, або якщо настання умови від неї не залежало.

Заповіт подружжя

Подружжя має право скласти спільний заповіт щодо майна, яке належить йому на праві спільної сумісної власності. У разі складання спільного заповіту частка у праві спільної сумісної власності після смерті одного з подружжя переходить до другого з подружжя, який його пережив. У разі смерті останнього право на спадкування мають особи, визначені подружжям у заповіті.

Секретний заповіт

Це заповіт, який посвідчується нотаріусом без ознайомлення з його змістом. Особа, яка склала секретний заповіт, подає його в заклеєному конверті нотаріусові. На конверті має бути підпис завповідача. Нотаріус ставить на конверті свій посвідчувальний напис, скріплює печаткою і в присутності завповідача поміщає його в інший конверт та опечатує.

Зміна та скасування заповіту

Завповідач має право у будь-який час внести до заповіту зміни.

Крім того, завповідач має право у будь-який час скасувати заповіт. Також завповідач має право у будь-який час скласти новий заповіт. Заповіт, який було складено пізніше, скасовує попередній заповіт повністю або у тій частині, в якій він йому суперечить. Скасування заповіту, внесення до нього змін провадяться завповідачем особисто.

Важливо, що кожний новий заповіт скасовує попередній і не відновлює заповіту, який завповідач склав перед ним.

Виконання заповіту

Для виконання заповіту визначається його виконавець. Він може бути визначений самим завповідачем, призначений нотаріусом або призначений за ініціативою спадкоємців. Виконавець заповіту здійснює всі необхідні дії з метою здійснення волі завповідача, записаної у заповіті.

Повноваження виконавця заповіту тривають до повного здійснення волі спадкодавця, яка виражена у заповіті. Чинність повноважень виконавця заповіту припиняється нотаріусом за місцем відкриття спадщини за погодженням із спадкоємцями та відмовою одержувачами.

За інформацією порталу «Варто знати».

Які суб'єкти господарювання належать до сільськогосподарських товаровиробників з метою визначення об'єкта оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки?

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області інформує. Відповідно до п.п. «ж» п.п. 266.2.2 п. 266.2 ст. 266 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності, не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Податкова інформує

Згідно з п.п. 14.1.235 п. 14.1 ст. 14 ПКУ сільськогосподарський товаровиробник – це юридична особа незалежно від організаційно-правової форми, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виводом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власновиробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання. Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 106.02 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Розмір «звичайної» соціальної податкової пільги у 2017 році

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє наступне. Відповідно до п.п. 169.1.1 п. 169.1 ст. 169 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами і доповненнями (далі – ПКУ) платник податку має право на зменшення суми загального місячного оподаткованого доходу, **отриманого від одного роботодавця у вигляді заробітної плати**, на суму податкової соціальної пільги (далі – ПСП) у розмірі, що дорівнює 50% розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленому законом на 1 січня звітного податкового року. Згідно з абзацом першим

п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ ПСП застосовується до доходу, нарахованого на користь платника податку протягом звітного податкового місяця як заробітна плата (інші прирівняні до неї відповідно до законодавства виплати, компенсації та винагороди), якщо його розмір не перевищує суми, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень. Нагадуємо, що відповідно до статті 7 Закону України від 21.12.2016 № 1801-VIII «Про Державний бюджет України на 2017 рік» зі змінами та доповненнями з 01.01.2017 встановлено прожитковий мінімум для працездатної особи у розрахунку на місяць у розмірі 1600 гривень. Отже, у 2017 році розмір «звичайної» ПСП складає 800,00 грн. (1600 грн. x 50%) при граничному доході 2240,00 грн. (1600 грн. x 1,4).

Коли серпень серпи гріє... На порі, на часі

Настає серпень - місяць, що підсумовує нелегку працю трударів ще з осені попереднього року і щедро обдаровує урожаєм. Саме у серпні масово збирають помідори, огірочки, перець, баклажани, кавуни, дині, капусту. Завершується збирання цибулі, часнику, бобових.

УЦЕЙ ЧАС в саду і на городі також дуже важливо своєчасно знищувати бур'яни, аби не допустити осипання насіння. За тривалої посухи плоді дерева і ягідні кущі поливають, забезпечуючи рівномірне зволоження ґрунту на глибину залягання коріння. На молодих деревах, прищеплених гілках старих дерев і плодоносних деревах із малогабаритними кронами проводять літне обрізування гілок і прищипування верхівок пагонів для кращого визрівання деревини до зими. Усі вертикальні пагони у верхній частині зрізаної взимку крони обпилюють. Видалення великої кількості пагонів з листками компенсується посиленням фотосинтезу листків у середній та нижній частині крони. Водночас вирізують на деревах пристовбурну поросль. Систематично збирають падалицю. Вже зараз готують ями для майбутніх насаджень.

Уражені борошнистою рососою верхівки пагонів чорної смородини і аргусу обрізають, кущі обприскують препаратами.

Саджають на підготовлене місце підрослені розетки суниці садової. Схема посадки - 60х30 см. Стежте, щоб рядки з посадкою суниці утримувались у розпушеному стані, у засуку - ретельно їх поливайте. Якщо ж ділянка слабо удобрена, то полив поєднують із підживленням.

На овочевих грядках регулярно розпушують міжряддя, остаточно проріджують буряки, залишаючи рослини на відстані 6-8 см одна від одної, проривають моркву, кореневу петрушку, інші коренеплоди. Для кращого наливу коренеплодів петрушки фахівці радять обірвати по чотири нижні листки з кожної рослини.

На початку місяця вже починають сіяти редиску і кріп для осіннього споживання. Продовжують боротьбу з колорадським жуком на картоплі середніх і пізніх сортів. У цю пору бажано підживити картопляну грядку попелом (склянка на погонний метр) або сірчано-кислим калієм (25-30 г на ту ж площу). Копають картоплю традиційно наприкінці серпня - на

початку вересня. Хоча все, звичайно, залежить від погоди і рік на рік не доводиться.

У помідорів, особливо високорослих, для кращого дозрівання плодів на верхніх пагонах прищипують верхівки, видаляють усі квіткові китиці, на яких плоди уже не встигнуть сформуватися, і пасинки, які уповільнюють дозрівання плодів. До речі, прищипувати верхівки, видаляти пасинки і нижні листя краще у період спадаючого Місяця. Одночасно з пасинкуванням рекомендується підв'язувати китиці до опори, щоб покращити надходження повітря і світла до дозріваючих плодів. Як тільки досягнуть плоди на першій китиці, видаліть усе листя, що знаходиться нижче неї. На сортах, що вирощуються

без формування, також видаляйте пожовкле і засохле листя, розташоване близько до землі, оскільки воно може стати джерелом зараження фітофторозом. Це ж стосується і огірків.

У догляді за пізніми огірками важливу роль відіграє також останнє підгортання. Для цього огудину в кожній рослині до п'ятого-шостого міжвузля присипають вогкою землею або перегноем. Таке омолодження дає суттєву прибавку врожаю.

Продовжують наливатися головки пізньої капусти, тому рослини у цей час потребують регулярного поливу та підживлення. Підживлення пізньої капусти найбільш ефективне на наростаючий Місяць. Проти шкідників капусту опилують тютюновим пилом або обприскують відваром помідорного бадилля. У вологу погоду для відлякування слимаків рослини і землю довкола них періодично припудрюють попелом.

У бруксельської капусти, яка на цей час вже сформувала невеликі головки, прищипніть верхівки, щоб призупинити вегетативний ріст. Рослини ці також потребують підживлення і поливу.

У гарбузів прищипують кінці пагонів з квітами і дрібними зав'язями, аби плоди, що залишилися, краще дозріли.

Унікальна ягода Вдуровенькі були!

На сьогоднішній день науково обґрунтовано, що відвар листя чорниці дійсно підвищує імунітет і тонізує. І це далеко не все, чим корисні листя північних ягід.

У природі не рідкість, коли лікувальні властивості ягід притаманні і листю рослин. І чорниця - саме такий випадок. Її листя так само багате мікроелементами, вітамінами, органічними кислотами і ін. Як і ягоди.

Чай з чорничного листя дуже корисний при затяжному кашлі та застуді. Настій листя - сильний антисептик. Їм можна обробляти рани і лікувати шкірні захворювання, прикладаючи у вигляді примочок.

Бактерицидні властивості листя роблять ефективним прийом відвару під час запалень сечового міхура. Стебла

і листя чорниці заварюють, щоб розчинити камені жовчного міхура і нирок. Роблять клізми і компреси з відвару, лікують гемороєм.

Листя чорниці поряд з ягодами застосовувалися завжди. Північні народи (хантї, ненці) лікували чорничним відваром з листям ангіну, застуду, головні болі. Профілактичні та зміцнюючі органи властивості рослини настільки сильні, що раніше вважалося: якщо в будинку багато чорниці, лікарі не потрібні.

Стебла рослини заварювали і лікували цим відваром висипний тиф. Настоями листя лікували екзему, опіки, лишай і виразки. Відомі народні рецепти використання відвару при анемії. Чаєм з листя полоскали горло для зняття запалення. А настій пили при розладі шлунка.

Наукові дослідження

Останні дослідження відкрили здатність чорничних листя знижувати цукор і довели ефективність його використання в лікуванні діабету, особливо ранніх стадій.

Дані вчених з Німеччини показали перспективність застосування настою для боротьби з подагрою і ревматизмом. Відомі експерименти, коли екстракт листя впливав на пухлики.

Якщо ви хочете заготовити листя чорниці самостійно, враховуйте, що збирають їх під час цвітіння і неодмінно при сухій погоді. Правильно висушені (при 60 градусах), вони зберігають колір. Не завжди потрібно лікувати якусь захворювання, щоб отримати користь від листя чорниці. Можна просто приготувати дуже смачний, ароматний і корисний чай.

НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

ЗУПИНИТИ РУЙНУВАННЯ СУГЛОБІВ ВАМ ДОПОМОЖЕ «ДИКРАСИН»

г. Сватово, Луганская обл., Владимир Васильевич

Очень благодарен за препарат «Дикрасин». Пользуюсь им несколько лет. Вообще ходить не мог, не мог спускаться по лестнице, каждую ступеньку считал, преодолеваю боль. Сейчас поднимаюсь без проблем на 5-й этаж. Хочу отметить, что без усилий эффекта не достичь. Нужно терпение, усердие, хорошо потрудиться, чтобы помогло. Эффект гарантирую. Удивляюсь тем, кто останавливается на полпути - втерли один-два раза, не ощутили облегчения и бросили. «Дикрасин» - не для таких. Хотя мой сосед достиг результата очень быстро. Я думаю, что эффект зависит от длительности и стадии заболевания.

«Дикрасин» рослинний тонік для тіла - це препарат універсальної дії для омолодження шкіри, судин, суглобів і зміцнення імунної системи.

«Дикрасин» являє собою водно-кислотний настій мудро підібраних, екологічно чистих болгарських лікарських трав. При втиранні в шкіру він діє як скраб. Знімає ороговілі

клітини, відкриває закупорені пори, тим самим сприяє активним речовинам легко проникати глибоко в тканини і суглоби. Завдяки антиоксидантній дії вітаміну «Р» і таніну зміцнюються кровоносні судини, поліпшується кровопостачання і живлення шкіри і тканин навколо суглобів і хворих місць, усуваються запальні процеси, розчи-

няються солі і виводяться шлаки, накопичені в організмі, захищає хрящові тканини від руйнування. Завдяки цьому в більшості випадків починають відновлюватися функції суглобів і хребта, поліпшується кровопостачання кінцівок при цукровому діабеті, стимулюються відновні процеси, підвищується тонус, працездатність і омолоджується весь організм. Однією з головних переваг «Дикрасину» є те, що він не впливає на артеріальний тиск, шлунково-кишковий тракт, нирки, печінку, що дозволяє використовувати «Дикрасин» людям з «букетом» захворювань.

Рекомендується при остеоартрозах різної локалізації (гонартроз, коксартроз, плечолопатковий періартрит, артроз плечових суглобів), остеохондрозі і вторинному радикуло-

невриті, інших больових синдромах і порушеннях функцій суглобів. Застосовується при облітеруючому ендартеріїті і діабетичній ангіопатії судин.

«Дикрасин» застосовується зовнішньо (докладніше - дивіться інформацію до застосування). Курс прийому - 18 днів. На курс необхідно 3 флакона. Повторні курси можна проводити через два тижні.

При локальному застосуванні втирається «Дикрасин» в окремі суглоби легкими масажними рухами один раз на день щодня, поки не настане полегшення.

Головний висновок: «Дикрасин» надає багатогранну, різнобічну дію на організм. Його можна сміливо застосовувати при багатьох проблемах опорно-рухового апарату, серцево-судинної та видільної системи, так

як зменшується навантаження на серцевий м'яз внаслідок поліпшення роботи капілярів, що виконують функцію «другого серця» людини, а також з метою профілактики.

Найголовніше в житті - це здоров'я. І якщо ви втратили віру в поліпшення свого стану, спробуйте «Дикрасин». Єдина умова: наполегливість і працьовитість. Хіба ваше здоров'я цього не варте?!

«Дикрасин» можна придбати в аптечних установах **ЦІНА 1 УП. В АПТЕКАХ ВІД 85 ГРН.**

або замовити в ДП «Гамай» ТОВ «Краків ООД» за телефонами та отримати поштою. (04595) 6-88-59; 6-54-60; 093-098-16-63; 097-221-47-66; 099-508-73-75
Заявки приймаються за вищевказаними телефонами щодня, крім суботи та неділі з 9-30 до 16-00, професійна консультація надається в понеділок і п'ятницю з 10-00 до 15-00.

Офіційний сайт: www.dicrasin.com.ua www.dicrasin.com

Висновок Держсанепідслужби МОЗ України №05.03.02-03 / 53579 від 07.12.2015р. Виробник ЕТ «Дикрасин-Димитр Кристи-Георги Кристи», Болгарія. Перед застосуванням ознайомитися з інструкцією. Не є лікарським засобом.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783917 Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Календарик

День хрещення Русі

відзначається в Україні згідно з Указом Президента від 25 липня 2008 року 28 липня. Разом з тим цього ж дня Православна церква вшановує пам'ять рівноапостольного князя Володимира – хрестителя Русі.

Серед усіх реформ Руської держави, здійснених Володимиром, найважливішою була релігійна. Спочатку князь намагався реформувати язичництво, але з того нічого не вийшло, адже стара релігія, ознаками якої були багатобожжя, багатоженство й криваві жертви, цілковито себе вичерпала. Тому Володимир у 988 році прийняв християнство з Візантії та запровадив його як державну релігію на Русі – крок абсолютно раціональний, адже Візантія на той час була наймогутнішою і найбагатшою державою континенту, центром цивілізації. Саме цивілізована Візантія була предметом мрій і заздощів київських князів, яких сусіди цілком справедливо вважали дикими варварами. «Варвари-Русь, народ жорстокий і немилосердний, що не знає ласки до людей», - таку характеристику давали чужі літописці нашим далеким пращурам.

Християнізація Русі означала входження її до світової християнської спільноти. З прийняттям християнства Київська держава, згідно з тогочасними уявленнями, ніби очищалася від скверни. В очах Візантії прийняття Руссю християнства остаточно закріпило легітимність влади київських князів, або сказати б, узаконило державність. Християнство стало потужним поштовхом для розвитку освіти й культури: почали відкриватися школи, в Києві було збудовано головний храм Русі – Десятинну церкву Богородиці (996). Прийняття християнства від Константинополя, а не від Рима, привело до того, що Русь у середині XI ст. опинилася по східній бік Великого розколу 1054 року. Цивілізаційні наслідки цієї події справили величезний вплив на всю подальшу історію східнослов'янських країн.

ОБЖИНКИ – старовинний народний звичай святкування закінчення жнив. Назва походить від слова обжинатися, тобто закінчувати жнива. В західних областях поширена назва дожинки. Головна мета обжинок. – сприяти забезпеченню майбутнього врожаю.

В останній день жнив жінці збиралися гуртом на чиемусь лану і під обжинкові пісні в'язали останній сніп:

*Ой, снопе, снопе,
Снопе великий.
Золотом-зерном
Колос налитий.*

Вважалося, що в цьому снопі зібрана вся життєдайна сила поля. У різних місцевостях України він мав свою назву: іменник, дідух тощо. Останній сніп прикрашали калиною, квітами, перев'язували стрічками і урочисто заносили до хати. На Новий рік його ставили на покуті, а виходячи в поле для першого засіву, домішували до насіння вимолочені з нього зерна.

Важливого значення в кінці жнив на-

Обжинки

давалося й обряду завивання спасової бороди (на Поліссі – перепелиця, на Волині – коза). «Бородою» слугувала невелика кількість нескошених колосків, які залишали в полі, розраховуючи таким чином забезпечити плодороддя на наступний рік. Між стеблами розпушували землю і засівали її зерном із трьох колосків. «Бороду» перев'язували червоною ниткою або стріч-

ками. У деяких місцевостях біля неї клали скибку хліба і трохи солі, ставили банку з водою і співали: Оце тобі, борода, хліб, сіль і вода! Таким чином виконувався ритуал годування землі. Потім приказували: «Роди, Боже, на всякого долю: бідного, щоб багаті були!» Після закінчення жнив жінці качалися по полю, щоб на той рік спина не боліла.

3 діда-прадіда

Жінки ворожили на врожай, тричі кидаючи позад себе серпа. Якщо він, падаючи, вдариться гострим кінцем об землю, то в наступному році буде врожай, а як вдариться тупим або держакком – погана прикмета.

Крім цих магічних дій, під час обжинок виконувалися спеціальні пісні, які славили працелюбність трударів. Яскравим моментом обряду був вибір царівни – дівчини або жінки, яка відзначилася під час жнив. На голову «царівни» одягали найпишніший вінок із колосся та квітів і з піснями супроводжували її в село. На Поділлі, крім вінка, робили так звану квітку – п'ять або шість невеличких снопиків, сплетених разом.

На основі обжинок виникло побутове й нині свято врожаю.

Літня дієта: овочі з салом

Сало – це жир, який знаходиться під шкірою, в ньому накопичуються різні активні речовини, антиоксиданти. Що стосується складу цього продукту, в ньому містяться мікроелементи, вітаміни, насичені і ненасичені жирні кислоти. Найцінніша з кислот є арахідонова. Вона виводить бляшки, покращує роботу організму.

Про шкоду сала ходить чимало легенд, які найчастіше лякають людей, які люблять цей продукт. Сьогодні ми розберемося у всіх тонкощах питання і розвіємо більшість міфів.

Сало викликає повноту і ожиріння

Це не зовсім правильно: сало, як і інші продукти, негативно впливає на організм людини тільки в надмірних кількостях. Здоровим людям, які не страждають від проблем з шлунково-кишковим трактом, печінкою і підшлунковою залозою, сало піде тільки на користь. Денна норма свіжого сала для здорової людини – 10-30 грамів в день.

Сало - суцільний жир

А хто сказав, що це погано? Підшкірний жир - унікальна структура, яка багата рідкісної арахідонової кислотою. Це речовина вкрай необхідна нашо-

му організму, адже без нього не обходиться жодна імунна реакція, а також ця кислота необхідна для холестеринового обміну.

У салі міститься велика кількість холестерину

Як і будь-який продукт тваринного походження, сало містить холестерин. Ось тільки його кількість не така вже й велика, як ми звикли вважати. У 100 грамах свіжого сала міститься 70-100 міліграмів холестерину. Для порівняння: у 100 грамах яловичих нирок міститься 126 міліграмів холестерину.

Але не варто переживати, якщо ви вжили продукт, який містить велику кількість цієї речовини. Лікарі давно вже підтвердили той факт, що кількість холестерину в крові і тканинах мало залежить від того, скільки його з'їси.

Набагато важливіше хо-

лестериновий обмін. Організм повинен отримати максимум корисних речовин і правильно їх переробити. У цьому йому допоможуть кислоти, які містяться в салі, - лінолева і арахідонова.

Сало з хлібом - дуже шкідливо!

Як не дивно, це теж неправда. Таке поєднання є надзвичайно позитивним для нашого організму: обидва продукту прекрасно засвоюються за умови, що людина здорова.

Для тих, хто намагається схуднути, сало теж послужить доброю службою, адже це прекрасне джерело енергії. Сало з овочами - кращий вибір під час дієти.

Сало забезпечує тривале насичення організму, адже його калорійність 800 ккал/100г. Саме тому найкраще з'їсти 20-40 г сала у першій половині дня. Дітям його можна вживати з 4 років.

Каналка з салом набагато корисніша, аніж бутерброд із найдорожчою ковбасою.

Сало можна зберігати у холодильнику до двох тижнів, у морозильній камері - три місяці. Поява жовтого кольору та неприємного запаху - перші ознаки псування продукту.

Збагачайте свій щоденний раціон корисними продуктами, аби згодом не витратитися на аптеки.

Вітаємо!

У чудову лютий пору свій ювілейний день народження святкує Іван Юхимович Отюський, голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Синельниківського району, людина великої та щирої душі, доброго серця, патріот своєї землі, професіонал хліборобської справи.

День народження - віха життя у будь-якому віці. Для чоловіка - це особливий день, що додає мудрості, терпіння, виваженості зі ще більшим багажем прожитих років. Вам - 65! Тому у цей день ми від душі бажаємо не тільки міцного, мов криця, здоров'я, але й великих успіхів у всіх Ваших справах, шановний Іване Юхимовичу. Нехай у Вашому домі панують затишок і любов, злагода та гармонія!

Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

- Куме, а що це воно таке, що ваша свиня на трьох ногах шкандибає? Га?
- Та я що, дурний? - через миску холодицю цілу свиню колоти?!

Український студент пише додому батькам:
«Вишли сало. Здрастуй, мамо!»

Потрапив українець в автокатастрофу. Доправили його в лікарню, у реанімацію. Тут до нього кум проривається. Йому пояснюють, що не можна, постраждалий у комі...

А той з торбами, впрошує. Ну, пропустили його в палату...
- Ой, куме, біда ж яка... А я тобі сальця приніс, огірочків, пляшку горілки... А ти в комі...
- Кома - це ще не крапка. Наливай!

Українсько-білоруська митниця:
- Це що, сало? Заборонено!
- Пропустить, пане офіцере!
У мого друга свиня в аварію попала. Лікар сказав, допоможе тільки термінова пересадка сала, третя група. А таке сало тільки у моєї свині е...

Пишіть:

49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.